

Katarungan sa Pamamagitan ng Pananampalataya

Adrian Ebens

Adrian Ebens, 2025

Karapatang-ari © 2025, Adrian Ebens

Maranathamedia.com

Ipinahayag at iginiit ang moral na karapatan ng may akda.

Lahat ng karapatan ay nakalaan. Walang anumang bahagi ng publikasyong ito ang maaaring kopyahin o paramihin para sa layuning pangkomersiyo, kabilang ang pagpapadala o paglilipat nito sa anumang anyo at sa pamamagitan ng anumang paraan, elektronikong, mekanikal, pag-photocopy, pagre-rekord, o iba pa, nang walang paunang nakasulat na pahintulot mula sa tagapaglathala at mga may hawak ng karapatang-ari. Pakitandaan na may mga bahagi ng mga talata na binigyang-diin ng may-akda sa pamamagitan ng paggamit ng makapal na titik upang bigyang-diin ang isang tiyak na puntong hinango mula sa mga tekstong iyon.

Maliban kung may ibang pagtukoy, ang mga sipi mula sa Kasulatan ay hinango sa *King James Version*.

Karapatang-ari © 1996, 2004, 2015 ng Tyndale House Foundation. Ginamit nang may pahintulot. Ang mga sipi mula sa Kasulatan na may pagtukoy na NKJV ay mula sa Banal na Bibliya, ang *New King James Version*. Karapatang-ari © 1982 ni Thomas Nelson, Inc. Ginamit nang may pahintulot.

Ang mga sipi mula sa Kasulatan na may pagtukoy na NLT ay mula sa Banal na Bibliya, ang *New Living Translation*.

Karapatang-ari © 1996, 2004, 2015 ng Tyndale House Foundation. Ginamit nang may pahintulot. Ang mga sipi mula sa Kasulatan na may pagtukoy na NIV ay mula sa Banal na Bibliya, ang *New International Version*, karapatang-ari ©1973, 1978, 1984, 2011 ng Biblica, Inc.® Ginamit nang may pahintulot.

Ang transkrip na ito at lahat ng iba pang publikasyon ng Maranatha Media ay makukuha sa aming website *maranathamedia.com* upang makapag-order ng karagdagang kopya, mangyaring pagpadala ng email sa adrian@maranathamedia.com

Ang transkrip na ito ay

Inilahad ni Adrian Ebens

Isinalin sa transkrip ni Adam Pearce

Sinuri at inayos ang teksto ni Lorelle Ebens

Disenyo ng pabalat ni Adrian Ebens

Larawan sa pabalat mula sa Shutterstock

Naka-typeset 10.5/14 Palatino Linotype

Ipinrinta sa Australia

TRANSKRIP MULA SA
PRESENTASYON NI ADRIAN EBENS
AGOSTO 20, 2025

KATARUNGAN SA PAMAMAGITAN NG PANANAMPALATAYA

Panimulang Pahayag:

Magandang gabi sa inyong lahat. Maligayang pagdating mula sa lupain ng mga kanggaro. Ikinagagalak kong makasama kayong muli. Magsasalita ako sa inyo mula sa aking opisina, sa halip na gumawa ng isang malaking pormal na presentasyon; mas gusto ko ang ganitong paraan. Kaya naman, sabik akong ibahagi ang presentasyong ito. Ito ay pagpapatuloy ng “Katarungan sa Pamamagitan ng Pananampalataya.” Talagang kahanga-hanga ito. Isa itong bunga ng maraming punto na napag-usapan. At ang maganda sa katotohanan ay patuloy itong lumalago.

Nakakagalak talagang makita ang marami sa inyo online. Maraming salamat sa inyong lahat sa pagsali mula sa iba’t ibang bahagi ng mundo. Sa aking oras ng gabi para sa sakripisyo, habang naglalakad, taos-puso kong pinasasalamatan ang ating Ama para sa marami sa inyo, sa inyong pagmamahal, suporta, at sa kung paano kayong lahat

ay tumutulong upang maipagpatuloy ang pagpapalaganap ng mensaheng ito. Ngayon, inilabas namin ang *Identity Wars* sa wikang Persian. Isang taos-pusong pasasalamat kay Azadeh sa pagtulong upang maisakatuparan ito. Sa ganitong paraan, may mga bagong wika na rin na inilalagay online. Umabot na tayo sa 43 na wika kung saan mayroon tayong mga libro. Tunay na nakakapagbigay-inspirasyon habang patuloy nating inaabot ang bawat bansa, angkan, wika, at tao sa pamamagitan ng “ebanghelyo ng kaharian” na ito.

Kaya, bago ako magpatuloy, gusto ko, para sa mga makakasabay kong lumuhod, luluhod ako.

Panimulang Panalangin:

Ama, tunay na isang biyaya ang makapasok sa Iyong presensya, na malaman na Ikaw ang aming Ama, ang aming minamahal na Ama. Katapusan na ng araw dito, habang umaga na sa ibang lugar. Ngunit ito ay isa na namang 24 na oras ng krus para sa Iyo, Ama, habang Tinatangap Mo ang mga pagdurusa ng sangkatauhan.

At Panginoong Hesus, habang ang Iyong Espiritu na nagmumula sa Ama sa pamamagitan Mo ay naabot ang buong sangkatauhan. Nasilayan Mo ang labis na pagkasira, ang ganap na impiyerno sa lupa. At Ikaw ay kinailangang masaksihan ang lahat ng ito. Ang aming mga puso ay nalulungkot para sa Iyo. Namamangha kami sa Iyong biyaya na patuloy na ipinagkakaloob sa amin ang buhay, upang kami’y lumago at maging katulad Mo.

Mayroon kaming buong pagtitiwala, Ama, at habang kami ay nananalangin, habang papalapit ang mga pista ng taglagas, ang mga pista ng ikapitong buwan, bilang Iyong mga anak, bilang maliliit na bata, iniaabot namin ang aming mga kamay at hinihiling sa Iyo, Ama, ang kaloob ng Iyong Banal na Espiritu nang mas ganap. Nakikita namin ang kagandahan ng Iyong karakter, at nakikita namin ang ganap na imposibilidad na maging katulad Niya kami maliban kung Ipagkakaloob Mo sa amin ang Iyong Espiritu, paliwanagin Mo ang aming isipan, at isulat Mo ang Iyong kautusan sa aming mga puso upang aming mapanatili ang lahat ng Iyong mga utos, statutes, at

hatol. Ito ang aming pinakamalalim na hangarin. Ito ang aming taimtim na pag-asa. Wala sa mundong ito ang aming ninanais higit pa rito. Kaya naman, nagtitiwala kami, Ama, na Ipagkakaloob Mo sa amin ang Iyong Espiritu. Ibibigay Mo sa amin ang biyaya upang pasanin ang krus, tiisin ang mga pasanin, hindi mainis sa mga nagdudulot ng kalungkutan sa amin, mahal sila, tiisin ang lahat ng bagay, maniwala sa lahat ng bagay, umaasa sa lahat ng bagay, at magtiis sa lahat ng bagay. Sa tulong ni Hesus, ito ay posible. Hawakan Mo ang aming mga kamay habang kami'y naglalakad sa landas ng buhay at pagpalain Mo kami ngayon habang kami'y nag-uusap. Sa pangalan ni Hesus. Amen.

Presentasyon:

Tinututukan natin ang “Katarungan sa Pamamagitan ng Pananampalataya” at muling binabalikan nang kaunti ang pinag-usapan natin sa nakaraang presentasyon. Nagsimula tayo sa Genesis 15 kasama si Abraham. At tiningnan natin kung saan nakasaad dito— babasahin natin ang teksto.

Pagkatapos, dinala Niya siya sa labas at sinabi, “Tumingin ka ngayon sa kalangitan, at bilangin mo ang mga bituin kung kaya mong bilangin ang mga ito.” At sinabi Niya sa kanya, “Ganito ang magiging rami ng iyong mga inapo.” At naniwala siya [si Abraham] sa PANGINOON, at itinuturing Niya ito sa kanya bilang katuwiran. [H6666 mula sa H6663] (Genesis 15:5-6, NKJV)

H6666 (*tsedaqah*): Mula sa H6663 (*tsadaq*); katuwiran (sa abstrakto), sa pananaw ng sarili (katwiran ng loob), sa pananaw ng iba (katarungan), sa moralidad (birtud) o sa matalinghagang paraan (kasaganaan): - katarungan, tama, matuwid (-gawa ayon sa paraan, kalagayan).

Makikita ninyo na ang salita sa Hebreo, *tsedaqah*, ay sa pananaw ng iba o objektibo ay nangangahulugang katarungan. At noong nakaraang linggo, tiningnan natin ang katotohanang ang salitang katuwiran, lalo na sa wikang Espanyol, ay isinasalin bilang katarungan. Kaya naman, kapag pinag-uusapan natin ang ‘katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya,’ maaari nating palitan ang salita ng ‘katarungan sa

pamamagitan ng pananampalataya.' At talagang binabago nito ang maraming bagay sa ating isipan, katarungan sa pamamagitan ng pananampalataya. Kaya, kapag tiningnan natin ang talatang ito kung saan naniwala si Abraham sa Diyos at itinuturing Niya ito sa kanya bilang katuwiran o bilang katarungan.

Kaya, tingnan natin kung paano. At ito ay isang pag-uulit ng naunang tinalakay. Karamihan sa atin na nag-aaral ng mensaheng ito ay pamilyar sa Awit 89:14, kung saan muli nating makikita na ang salitang katuwiran ay katarungan. At ganito ito isinalin sa New King James Version,

Katuwiran [H6664 *tsedeq*] at katarungan *ang* pundasyon ng Iyong trono; awa at katotohanan ang nauuna sa Iyong harapan. (Awit 89:14, NKJV)

At kapag inihambing natin ito sa King James, makikita natin na ang salitang katuwiran ay isinalin bilang katarungan sa King James, at ang katarungan sa New King James ay isinalin bilang hatol.

Ang katarungan at hatol *ang* kinaroroonan ng Iyong trono; awa at katotohanan ang nauuna sa Iyong harapan. (Awit 89:14)

Ngunit pareho pa rin ang prinsipyong katarungan at hatol ang kinaroroonan ng Aking trono. At pagkatapos ay mayroon tayong kolon o semicolon. Kaya makikita natin na ang katarungan at hatol bilang kinaroroonan ng trono ng Diyos, at ayon sa kahulugan (sa pamamagitan ng kolon o semicolon, alin man) ay tunay na naipapakita bilang awa at katotohanan. Kaya sa kaharian ng Diyos, ang katarungan ay ang pagpapakita ng awa at pagsasabi o pagbabahagi ng katotohanan. Iyan ang tunay na katarungan. At matagal na natin itong pinag-aaralan. At pansinin (mulí, tiningnan natin ito noong nakaraang linggo), nakasaad dito

Sa daan ng katuwiran [H6666] *ay* buhay; at *sa* landas *nito ay* walang kamatayan. (Kawikaan 12:28)

Ngayon, siyempre, maaari mo itong basahin na parang, kung susunod ka sa tamang landas, hindi Ka papatayin ng Diyos. Ngunit ang nakikita natin sa tekstong ito ay ang tunay na katarungan, sa daan ng

katarungan, walang kamatayan. At dahil ang Diyos ay hindi Diyos ng kamatayan, ang tunay na katarungan ay sa anumang paraan ay hindi konektado sa kamatayan. At ito lamang ay isang pag-uulit ng tinalakay noong nakaraang linggo.

Ngayon, karamihan sa atin ay pamilyar sa mga tekstong ito na naglalarawan ng katarungan. Nais lamang nating tukuyin kung ano ang katarungan. Tingnan natin ang ilang mga teksto.

Ipagtanggol ang mahihirap at mga ulila; isagawa ang katarungan [H6663] para sa mga naapi at nangangailangan. (Awit 82:3, NKJV)

Ang paggawa ng katarungan para sa mga naapi at nangangailangan ay hindi ang hampasin sila, hindi ang saktan sila; ito ay ang pakainin sila, sa pisikal at espirituwal na paraan; alagaan sila at pagyamanin ang kanilang kalagayan. Iyan ang tunay na katarungan.

Iligtas ang mahihirap at nangangailangan; palayain *sila* mula sa kamay ng masama. (Awit 82:4, NKJV)

At, siyempre, ang pagpapalaya sa mga tao mula sa kamay ng masama ay ang pagpapalaya rin ng kanilang isipan mula sa mga kasinungalingan na ipinapahayag ni Satanas tungkol sa Diyos. Iyon ang tunay na pinakamataas na pagpapalaya ng mga tao. Ang pangangaral ng ebanghelyo ay paraan ng pagliligtas sa mahihirap at nangangailangan. Pinagpala ang mga mahihirap sa espiritu. Lahat ng ito ay bahagi ng katarungan. At pagdating sa Kawikaan 21.

Ang bawat landas ng tao ay tila tama sa kanyang sariling pananaw, ngunit tinataya ng PANGINOON ang puso. Ang paggawa ng katuwiran [H6666] at katarungan [H4941] ay higit na kaaya-aya sa PANGINOON kaysa sa anumang sakripisyo. (Kawikaan 21:2-3, NKJV)

At muli, ginagamit dito ang katuwiran, na H6666 o *tsedaqah*, at ang katarungan, na sa tingin ko ay ang salitang *mishpat*. Ang dalawang salitang ito ay bahagyang magkakapatong ang kahulugan. Ngunit ang paggawa ng katarungan ay higit na kaaya-aya sa Diyos kaysa sa sakripisyo. Ibig sabihin nito, ang katarungan ay hindi kinakailangang

konektado sa sakripisyo. Ngunit karamihan sa Kristiyanismo, siyempre, ay inuugnay ang katarungan sa sakripisyo. Ngunit ang talatang ito sa Kawikaan 21 ay nagbibigay sa atin ng pahiwatig na mayroong katarungan na hindi konektado sa sakripisyo. Muli, sa Kawikaan 29:7. At ako ay nagbabasa mula sa NIV.

Ang mga matuwid [H6662 – mula sa H6663 *tsadaq*] ay nagmamalasakit sa katarungan para sa mga mahihirap, ngunit ang mga masasama ay walang ganitong pakialam. (Kawikaan 29:7, NIV)

Ito ay isa sa mga teksto na ibinahagi sa akin ni Adam. Natutuwa akong makasama ka sa amin ngayong gabi, Adam. Ang mga matuwid o yaong gumagawa ng katarungan ay nagmamalasakit sa katarungan para sa mga mahihirap at sa pagtugon sa kanilang mga pangangailangan. Ngunit ang mga masasama ay walang ganitong pakialam. Hindi sila nagmamalasakit sa mahihirap, kaya hindi nila ginagawa ang katarungan. Muli, sa Kawikaan 31,

Buksan mo ang iyong bibig, hatulan nang matuwid [H6664], at ipagtanggol ang karapatan ng mahihirap [na inaapi] at nangangailangan [lalo na sa damdamin]. (Kawikaan 31:9, NKJV)

‘Matuwid,’ iyan ang parehong salita na *tsedeq*. Ngayon, ang salitang ‘mahihirap’ doon, tiningnan ko sa Hebreo. Partikular itong nangangahulugang nalulumbay. Kaya ang ibig sabihin nito ay ipagtanggol ang karapatan ng mga mahihirap, yaong emosyonal na nalulumbay, at ito rin ay tumutukoy sa espirituwal na panalangin at pagtulong. Ang ‘nangangailangan,’ muli, ang salitang ito sa Hebreo ay tumutukoy lalo na sa damdamin o pakiramdam.

Kaya, ang paggawa ng katarungan ay ang pangangaral ng ebanghelyo. At ang tinawag tayong gawin ay ipangaral ang ebanghelyo ng ating mapagmahal na Ama at ipakita na Siya ay hindi maninira at hindi pumapatay. At ito ay nagpapalakas ng espiritu. Ito ay tumutulong sa mga nangangailangan at sa mga humihingi ng katiyakan ng pagmamahal ng ating Ama. Ang mensaheng ito ay katarungan; ito ay pagtatanggol sa karapatan ng mga nangangailangan at mahihirap. At upang bisitahin ang mga ulila at

mga balo, gaya ng nasasabi rito sa Santiago,

Ang dalisay at walang dungis na relihiyon [katarungan/katuwiran] sa harapan ng Diyos at ng Ama ay ito: bisitahin ang mga ulila at balo sa kanilang kapighatian, *at* panatilihing malinis ang sarili mula sa mga kasamaan ng mundo. (Santiago 1:27, NKJV)

Inalis ko ang salita at dahil wala ito sa teksto. Kaya, ito ang mga depinisyon ng katarungan, at ito ay tumutugma sa ating nabasa sa Awit 89, talata 14, na ang katarungan ay naipapakita bilang awa, na ang katarungan ay hindi salungat sa awa, kundi kaakibat ng awa, na nangangahulugang ang katarungan ay maawain. Ito ang punto na ating binibigyang-diin dito.

Kaya, ilan pang depinisyon. Sa Isaias 10, sinasabi,

Kahabagan sa mga gumagawa ng hindi makatarungang mga batas, sa mga naglalabas ng mapang-aping kautusan, upang agawin ang karapatan ng mahihirap at pigilan ang katarungan [H4941 – *mishpat*] mula sa mga inaapi ng aking bayan, ginagawang biktima ang mga balo at ninanakawan ang mga ulila [ang mga anak na ulila]. (Isaias 10:1-2, NIV)

Kaya, ang pagpigil ng katarungan ay konektado rin sa pang-aapi, sa pagtatanggal ng kalayaan ng budhi. Lahat ng ito ay bahagi ng pagpigil ng katarungan. At muli, ang salitang katarungan doon ay *mishpat*, na nangangahulugang hatol, na konektado sa katarungan. Sa palagay ko, nauunawaan na natin ang ideya. Mayroon pang ibang mga teksto rito. Makikita ninyo sa Jeremias 22, na sinasabi

Ganito ang sabi ng PANGINOON: “Isagawa ninyo ang hatol at katuwiran [H6666], at iligtas ang mga dinukot mula sa kamay ng mananapi. Huwag gumawa ng kasamaan at huwag gumamit ng karahasan laban sa dayuhan, sa ulila, o sa balo, at huwag magpatakbo ng inosenteng dugo sa lugar na ito.” (Jeremias 22:3, NKJV)

Kaya, ang lahat ng mga ito, at ito ay isang napakainteresanteng teksto. Na ang katarungan ay ang hindi gumamit ng karahasan, lalo na sa

dayuhan, sa ulila, sa balo, o sa pagpatakbo ng inosenteng dugo.

At isipin ninyo ito sandali sa konteksto. Sa konteksto ng kamatayan ni Hesus sa krus, kung ang katarungan ay ang hindi pagpatakbo ng inosenteng dugo, ano naman ang nangyari nang ang dugo ni Hesus ay ipinatakbo sa krus. Ito ba ay katarungan ayon sa langit? Ito ang ilang bagay na kailangan nating pag-isipan tungkol sa katarungan. Tandaan, tiningnan natin rito sa Jeremias 22, na ang katarungan ay tinutukoy bilang hindi pagpapalaganap ng inosenteng dugo. Kaya sana ito ay isa pang maliit na 'liwanag' para sa inyo. At muli, ang susunod na teksto ay may kaugnayan dito.

Malulugod ba ang PANGINOON sa libu-libong tupa, sa sampung libong ilog ng langis? Iibigin ko ba ang aking panganay *para sa* aking kasalanan, ang bunga ng aking katawan *para sa* kasalanan ng aking kaluluwa?

Ibinigay ba ng Diyos ang bunga ng Kanyang katawan para sa kasalanan ng ating kaluluwa? At ito ba ay katarungan? Ito ba talaga ang katarungan ng Diyos? Ngunit sinasabi rito, ano nga ba ang katarungan ng Diyos?

Ipinakita sa iyo, O tao, kung *ano ang* mabuti; at ano ang hinihingi ng PANGINOON sa iyo kundi ang gumawa ng makatarungan [na ibig sabihin ay isagawa ang katarungan], mahalín ang awa, at lumakad nang mapagpakumbaba kasama ang iyong Diyos? (Mikas 6:7-8, NKJV)

Kaya muli, makikita natin rito na ang katarungan at awa ay magkaugnay. At sa Zacarias 7, ang huling teksto rito.

Ganito ang sabi ng Panginoon na Makapangyarihan sa lahat: "Isagawa ninyo ang tunay na katarungan; [at ano ang sinasabi?] magpakita ng awa at habag sa isa't isa." (Zacarias 7:9, NIV)

Kaya ayon kay Zacarias, ano ang tunay na katarungan? Ang tunay na katarungan ay ang magpakita ng awa at habag.

Kaya, ang Bibliya ay puno ng mga tekstong nagpapakita na ang katarungan ay katuwiran, na nangangahulugang awa. Kaya, mayroon

pa akong ilang mga teksto rito. Ito ay mula sa Job 29,

Sapagkat iniligtas ko ang mahirap na sumisigaw, ang ulila at *ang* walang tumutulong sa kanya. Ang pagpapala ng naghihingalo ay dumating sa akin, at pinasaya ko ang puso ng balo. [At sa paggawa ng mga bagay na ito, sinabi ni Job,] Isinuot ko ang katuwiran [H6664 – katarungan], at ito ang naging aking kasuotan; ang aking katarungan *ay* parang balabal at turbante. (Job 29:12-14, NKJV)

Kaya dito, inilalarawan ni Job ang katarungan bilang pag-aalaga sa mga ulila at sa mga naghihingalo. At nais kong banggitin dito na sa ating Father of Love Movement, sa panahon ng mga kapistahan, lalo na tuwing mga Sabbath at mga kapistahan, mayroon kaming oras kung saan inaanyayahan namin ang mga tao na lumapit at tumanggap ng pagpapala; pinapatungan sila ng mga kamay at sinasabihan na sila ay mahalaga sa Ama. Ito ay pagdalaw sa mga ulila at sa mga balo. Yaong mga nakakaramdam ng pagkaligaw, yaong mga nalulumbay, yaong nangangailangan ng espirituwal na suporta at pagpapalakas ng loob. Ito ang katarungan. Ang paggawa ng mga bagay na ito ay ang pag-aalaga at ang pangangaral ng ebanghelyo.

At salamat, Jervin. Sinabi mo, “Kung may tunay na katarungan, na siyang awa, mayroon ding huwad na katarungan, na siyang kaparusahan.” At doon nga tayo patungo. At gaya ng sinabi ni Adam, “Iyan ang katarungan ni Satanas.” Karamihan sa atin ay alam ang mga talatang ito, at ibabahagi ko ang mga ito sa inyo. Ngunit mayroon pa akong isang teksto.

Ang awa at katotohanan ay nagtagpo; ang katuwiran at kapayapaan ay naghalikan. (Awit 85:10, NKJV)

At muli, ang salitang katuwiran dito ay H6664, *tsedeq*. Kaya maaari natin itong isalin bilang katarungan. Kaya, ang awa at katotohanan ay nagtagpo. Ang katarungan at kapayapaan ay naghalikan.

Awa at katotohanan = Katuwiran at kapayapaan

Ngayon, marami ang nagpapakahulugan nito na parang ang awa ay humahalik sa katarungan. Ngunit hindi iyon ang talagang sinasabi ng

talata. Ang awa at katotohanan ay nagtagpo. At pagkatapos, ang semicolon ay nagbibigay-linaw kung ano ang ibig sabihin ng awa at katotohanan. Ito ay ang katarungan at kapayapaan ay naghalikan. Kaya inuulit lamang nito kung ano ang kahulugan ng awa at katotohanan. Muli, ang katarungan ng Diyos ay hindi hiwalay sa awa.

Kaya bilang pagbubuod, makikita natin mula sa Bibliya,

Katarungan = Katuwiran

1. Ang katarungan ay ang magpakita ng awa sa mga mahihirap, sa mga nababagabag, at sa mga balo.

Hindi lamang sa pisikal na pagkain, kundi pati na rin sa espirituwal na pagkain at sa pagpapaangat sa mga nalulumbay, sinasabihan sila na mahal sila ng Ama, pati na rin sa pagpapakain, pagbibihis, at pagprotekta sa kanila mula sa pang-aapi. Ito ang katarungan.

2. Ang katarungan ay ang maging mahinahon at magpaangat sa mga nalulumbay at nawawalan ng pag-asa
3. Ang katarungan ay ang sabihin at ipagtanggol ang katotohanan.

Tinawag tayo na ipagtanggol ang katotohanan tungkol sa karakter ng ating Ama. Naniniwala ang buong mundo na ang Diyos ay maninira at papatayin ang mga tao sa apoy. Ito ay isang malubhang kawalang-katarungan sa pagkatao ng Diyos, at kailangan nating ipakita ang katarungan sa pagkatao ng ating Ama at sabihin ang katotohanan nang may pag-ibig. Lahat ng ito ay katarungan. Lahat ng ito ay katuwiran sa paggawa nito.

1. Ang katarungan ay ang pagiging tapat sa negosyo at patas na kalakalan.

Hindi pandaraya sa tao, hindi kumuha ng higit sa kinakailangan, pagbibigay ng makatarungang sahod sa mga empleyado, at pagiging tapat sa buwis. Lahat ng ito ay bahagi ng katarungan.

2. Walang kamatayan sa landas ng katarungan (tulad ng nabanggit natin sa Kawikaan).

Kaya, ito ay isang maikling buod ng mga tekstong ating tiningnan. Hindi pa ito isang lubusang pag-aaral, ngunit tiyak na gagawin natin iyon sa mga susunod na presentasyon.

Ngayon, ang tanong, siyempre, ay sino ang nag-ugnay ng kamatayan sa katarungan? At nakikita natin na ito ay si Satanas. At dapat ay pamilyar kayo sa mga siping ito.

Ang kapangyarihan ni Satanas na humatol ay nag-udyok sa kanya na lumikha ng isang teorya ng katarungan na salungat sa awa.

Kaya, kung si Satanas ang nagpapakilala ng isang teorya ng katarungan na salungat sa awa, malinaw na ang kabaligtaran nito ay ang katarungan ng Diyos, hindi teorya, kundi katotohanan, ay kaakibat ng awa, na nangangahulugang ang Kanyang katarungan ay maawain. Dapat nating mabasa iyon sa nasabing talata.

Inaangkin niya [Satanas] na siya ang kumakatawan bilang tinig at kapangyarihan ng Diyos, **at ipinapahayag na ang kanyang mga desisyon ay katarungan, dalisay at walang kapintasan.** Sa [pamamagitan ng konseptong ito ng katarungan, ang huwad na katarungan] iniokupa niya ang kanyang posisyon sa hukuman at ipinapahayag na ang kanyang mga payo ay walang kamalian. Dito pumapasok ang kanyang walang-awa na katarungan, isang pekeng katarungan na kasuklam-suklam sa Diyos. (*Christ Triumphant*, p. 11.4)

Kung ang katarungan ni Satanas ay walang awa, ibig sabihin ang katarungan ng Diyos ay maawain. Ang katarungan ni Satanas ay isang pekeng anyo ng tunay na katarungan, ito ay kasuklam-suklam sa Diyos; ito ay isang kasamaan sa paningin ng Diyos.

Sa pagbubukas ng dakilang tunggalian, ipinahayag ni Satanas na ang kautusan ng Diyos ay hindi masusunod, na ang katarungan ay salungat sa awa, at na, kung ang kautusan ay lalabagin, magiging imposible para sa makasalanan na mapatawad. Ang bawat kasalanan ay dapat pagbayaran ng kaparusahan, iginiit ni Satanas; at kung papatawarin ng Diyos ang kaparusahan ng kasalanan, hindi Siya magiging Diyos ng katotohanan at katarungan. (*The Desire of Ages*, p. 761.4)

Si Satanas ang nagsabi na ang bawat kasalanan ay dapat parusahan nang padalus-dalos, na dapat gamitin ang puwersa, at na ang makasalanan ay dapat parusahan sa pamamagitan ng kamatayan, pagkakakulong, o paghampas sa katawan upang magdulot ng pagdurusa. At ito ang ipinakilala ni Satanas. Kaya, dahil sa sistemang ito ng katarungan na bawat kasalanan ay dapat parusahan, si Satanas ang nagiging may-akda ng kamatayan.

Si Satanas ang may-akda ng kamatayan. (*Faith and Works*, p. 73.4)

Malinaw ito. Hindi ito itinatag ng Diyos. Hindi Siya ang may-akda ng kamatayan. Tulad ng aking ipinakita sa maraming tao, kung ang Diyos ay may kautusan at sa kautusang iyon ay isinama niya ang kamatayan, awtomatiko nitong gagawin ang Diyos na may-akda ng kamatayan; dahil lumikha Siya ng batas at sinabi, kung lalabag ka sa Aking batas, papatayin kita. Iyan ang gagawin ang Diyos na may-akda ng kamatayan. Ngunit mayroon tayong sipi mula sa Espiritu ng Propesiya na si Satanas ang nagsabi na bawat kasalanan ay dapat parusahan. Siya ang nagsabi nito, kaya siya ang nagiging may-akda ng kamatayan.

Isang teksto na dapat nating maging pamilyar, sinasabi sa Hebreo 2:14,

Dahil ang mga anak ay may laman at dugo, siya rin ay nakibahagi sa kanilang pagkatao upang sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan ay masira ang kapangyarihan **ng siyang humahawak** [sa kasalukuyang panahon] **ng kapangyarihan ng kamatayan**— iyaong si Satanas— (Hebreo 2:14, NIV)

Ngayon, ang ilang salin ay isinalin ito bilang, “na may kapangyarihan sa kamatayan.” Ngunit tiningnan ko ang Griyego at ito ay nasa kasalukuyang panahunan. Ibig sabihin, sa ngayon ay hawak niya ang kapangyarihan ng kamatayan dahil siya ang may-akda ng kamatayan. At nakikita natin na si Hesus, nang Siya ay dumating sa lupa, ay pinawi ang kamatayan.

Ngunit ngayo’y ipinakilala na sa pamamagitan ng pagpapakita ng ating Tagapagligtas na si Hesukristo, **na nagpawi sa kamatayan**, at nagdala ng buhay at walang kamatayan sa liwanag sa pamamagitan ng ebanghelyo: (2 Timoteo 1:10)

Pansinin ninyo na sinasabi rito, ang pagpapakita ng ating Tagapagligtas na si Hesukristo. Hindi nito sinasabi sa teksto, ang kamatayan ni Hesukristo. Sinasabi nito ang pagpapakita ni Hesukristo. At sino ang nagpawi sa kamatayan? Ipinakita Niya ang pagkatao ng Diyos bilang isa na hindi nagdudulot ng kamatayan, at dahil dito, inilantad Niya ang buhay at walang kamatayan sa pamamagitan ng ebanghelyo. At siyempre, nangangahulugan ito na kung si Satanas ang may-akda ng kamatayan, natural lamang na ayon sa 1 Corinto 15:26 na,

Ang huling kaaway na sisirain ay ang kamatayan. (1 Corinto 15:26)

Malinaw naman iyon. At siyempre, si Satanas ang may-akda ng kamatayan. Ipinapakita niya ang kanyang mga prinsipyo sa Ama at sinusubukang gawing Siya ang may-akda ng kamatayan. At narito ang mga sipi tungkol dito.

Ipinapakita ni Satanas ang batas ng pag-ibig ng Diyos bilang isang batas ng makasariling hangarin. Ipinapahayag niya na imposible para sa atin na sundin ang mga kautusan nito. Ang pagbagsak ng ating unang magulang, kasama ang lahat ng kapighatian na nagresulta, **ay iniaatas niya sa Tagapaglikha, na nagiging dahilan upang tingnan ng tao ang Diyos bilang may-akda** ng kasalanan, pagdurusa, at kamatayan. (*The Desire of Ages*, p. 24.2)

Kaya, pinapatingin niya sa atin ang Diyos bilang may-akda ng kamatayan, bilang maninira. Gustung-gusto ko ang susunod na sipi na ito, ito ay napakaganda.

Si Satanas ang maninira, [iyon ang hindi magandang bahagi, ngunit ang susunod na bahagi ay] si Kristo ang tagapagpanumbalik. Mula pa sa simula, layunin ni Satanas na ipagkasala ang tao laban sa kautusan ng Diyos. **Ipinakita niya ang maling karakter ng Ama** [bilang isang maninira], **tinapakan ang Kanyang batas** [ang batas ng Kanyang karakter, halimbawa ang “Huwag kang papatay”], **at hinamak ang Kanyang mga kautusan**. **Pinukaw niya ang tao sa pamamagitan ng kanyang sariling espiritu** [naging maninira], at ginawa silang kalahok ng

kanyang sariling katangian [bilang maninira], at pinilit silang lumabag sa kautusan ng Diyos [sa pamamagitan ng paninira].
(*The Review and Herald*, November 26, 1895)

Nakikita natin ang pagkakaparepareho ng pagsisikap ni Satanas na hikayatin ang buong mundo na ang Diyos ay isang maninira. At alam natin mula kay Hesus na ito ay hindi tama.

Kaya, ilang kaisipan dito.

Ang katarungan ni Satanas o ng tao ay nangangahulugang puwersa, kaparusahan, at kamatayan.

Ang katarungan/katuwiran ng Diyos ay nangangahulugang pag-ibig, kalayaan, awa, kabutihan, katotohanan, at katapatan.

Ang katarungan/katuwiran ng Diyos ay ang katotohanan ng Kanyang mapagmahal na pagkatao, bilang kabaligtaran ng mapoot at mapanirang karakter ni Satanas.

Sa pamamagitan ng pagpapahayag ng katotohanan tungkol sa pagkatao ng Diyos, ipinapahayag din natin ang katarungan o katuwiran ng Diyos. Isipin lamang ang mga implikasyon nito. Sa pagpapahayag ng katotohanan tungkol sa karakter ng Diyos, ipinapahayag natin ang katuwiran ng Kanyang karakter. Kaya naman, ang katotohanan tungkol sa karakter ng Diyos ay maaari at nararapat lamang na maging batayan ng katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya.

Sana ay maunawaan ninyo ang mga implikasyon nito. Ang katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya ay nangangahulugang pagyakap sa katotohanan ng karakter ng Diyos, ang katotohanan ng katarungan ng Kanyang karakter, at pagtanggap nito sa pamamagitan ng pananampalataya. Naniniwala tayo na si Hesukristo ang ganap na paghahayag ng Ama, na walang kamatayan sa Kanya, at sa pananampalataya ay naniniwala tayo na ang ating Ama ay hindi tagawasak. Ito ay malapit na kaugnay sa katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya.

At sana ay kasing-sabik ninyo rito gaya ng pagkasabik ko. At siyempre, pagdating sa usapin ng katarungan, maraming beses na

nating nabanggit ang talatang ito na sinasabi ng Diyos sa atin,

Sapagkat ang aking *mga* pagiiisip ay hindi inyong mga pagiiisip, ni ang inyong *mga* lakad ay aking mga lakad, sabi ng PANGINOON. Sapagkat *gaya* ng kataasan ng mga langit kaysa sa lupa, gayundin ang aking mga lakad kaysa sa inyong mga lakad, at ang aking mga pagiiisip kaysa sa inyong mga pagiiisip. (Isaias 55:8-9)

Ang inyong pagiiisip tungkol sa pag-ibig ay hindi katulad ng aking pagiiisip tungkol sa pag-ibig. Kayo'y mayroong pag-ibig na eros. Ako'y mayroong pag-ibig na agape. Ang inyong pagiiisip tungkol sa katarungan ay hindi katulad ng aking pagiiisip tungkol sa katarungan. Lubos tayong magkaiba ang pagiiisip. Magkaiba tayo sa lahat ng bagay na iniisip. At ang tanging paraan upang malaman ang pagiiisip ng Diyos ay sa pamamagitan ng pagtunghay sa mukha ni Hesukristo noong Siya'y narito sa lupa. Napakagandang paghahayag ito ng Ama na mayroon tayo.

Kaya, upang ibuod muli, ang mangaral tungkol sa katarungan o katuwiran ng Diyos ay nangangahulugang ipahayag ang katotohanan ng Kanyang karakter. Iyan ang katarungan ng Diyos. Iyan ang ebanghelyo. Iyan ang katotohanan ng Kanyang karakter. Iyan ang katuwiran. At ito'y nagpapabaliktad ng lahat ng bagay. At tayo ay naturuan nang lubos na naiiba mula rito.

Ngayon, silipin natin ang katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya. At nais kong ihayag sa inyo ang isang mahalagang bagay. Kaya, bumalik tayo sa screen at tingnan natin ang katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya.

Sapagkat dito nahahayag ang **katuwiran** [o katarungan] ng Diyos mula sa pananampalataya patungo sa pananampalataya: gaya ng nasusulat, Ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya. (Roma 1:17)

Kailangan ng pananampalataya upang maniwala na ang Diyos ay hindi tagawasak. Kailangan ng pananampalataya upang maniwala na ang Kanyang katuwiran ay nahahayag sa awa. Ito ang katotohanan ng katuwiran ng Diyos. Pansinin naman kung ano ang sinasabi sa 1 Juan 2:1, na ang katuwiran o katarungan sa pamamagitan ng

pananampalataya ay ang pagtanggap sa katotohanan ng karakter ng Diyos na nahahayag sa buhay ni Hesukristo.

... Si Hesukristo ang matuwid: (1 Juan 2:1)

Kaya, sa buhay ni Hesukristo ay nahahayag ang katuwiran o katarungan ng Diyos. Sa tuwing ginagamot ni Hesus ang isang ketongin, ipinapakita Niya ang katarungan ng Diyos, na siyang awa ng Diyos. Sa tuwing itinatanghal Niya ang isang bata, hinahalikan sila, at inilalagay sa kanilang mga kamay ang isang bulaklak, ipinapahayag Niya ang katarungan ng Diyos, sapagkat ito ang karakter ng Diyos. Si Hesus sa lupa, hindi Niya kailanman pinatay ang kahit sinong tao. Ito ang katarungan ng Diyos. At gaya ng sinasabi sa Kawikaan, na walang kamatayan sa katarungan. Ito lamang ang daan ng buhay. Kaya, kailangan nating muling tukuyin at linawin ang ating pagkaunawa tungkol sa mga bagay na ito.

Dito natin nakikita na ang katuwiran o katarungan sa pamamagitan ng pananampalataya, at ito ang depinisyon na ibinibigay ko (pag-isipan natin ito), ay ang tao na iniuugnay sa Diyos ang tunay na kabutihan ng Kanyang karakter? Nauunawaan mo ba ang kahalagahan nito? Ang katuwiran o katarungan sa pamamagitan ng pananampalataya ay ang tao na iniuugnay sa Diyos ang tunay na kabutihan ng Kanyang karakter. At kapag iniuugnay natin sa Diyos ang tunay na kabutihan ng Kanyang karakter, at alam natin na Siya ay laging maawain, na ang Kanyang awa ay walang hanggan, na hindi Niya tayo sisirain, kapag ating niyakap ang katotohanang ito, tayo ay tiyak na makatatanggap ng Espiritu ng Diyos, at tayo ay nakikipagkasundo sa Diyos.

At ang pagkaunawa sa katarungan ay makikita lamang sa pamamagitan ng tao ni Hesukristo, na binubuksan Niya ang ating mga mata upang makita natin ang tunay na katuwiran ng Diyos. Sinasabi ng mundong Kristiyanong na ang katuwiran ng Diyos ay ang hampasin, patayin, at dudurugin ang Kanyang Anak sa krus. At ito raw ang katarungan ng Diyos ayon sa Kristiyanismo. Ngunit ito ay hindi ang karakter ng Diyos. Hindi ito Siya. At marami na tayong ginugol na oras sa pag-aaral ng tanong na iyon. Hindi ko ito

tatalakayin ngayong gabi. Ang katarungan ng Diyos ay nahayag sa katauhan ni Hesus. Mula sa pagkasilang hanggang sa gabi bago Siya mamatay, ipinakita Niya ang pag-ibig ng Diyos at sa gayon ay ipinakita Niya ang katarungan at katuwiran ng Diyos.

Kaya, nakikita natin mula rito ang Roma 3:4,

Diyos ko, hindi: nawa'y maging tunay ang Diyos, ngunit bawat tao'y sinungaling; gaya ng nasusulat, Upang ikaw ay mapawalang-sala sa iyong mga pananalita, at upang mangibabaw ka kapag hinahatulan. (Roma 3:4)

Sapagkat tayong lahat ay sinusuri ang karakter ng Diyos. Tayong lahat ay nagtatanong, sinusunog ba ng Diyos ang mga tao nang buhay? Sinusunog ba ng Diyos ang mga tao sa impiyerno? Ginagawa ba Niya ito o Siya ay gaya lamang ni Hesus? Tayong lahat ay iniimbestigahan ang karakter ng Diyos at nagbibigay ng ating mga paghuhusga. At sa ating paghuhusga, tinatalo ng Diyos ang ating paghuhusga sa Kanya. At ang paghuhusga na ibinibigay natin sa Diyos ay siyang paghuhusga na ibinibigay ng Diyos sa atin. Ganito ito gumagana.

Kaya, sa mga kaisipang ito sa isip, nais kong mapansin ninyo ang isang kawili-wiling bagay dahil babalikan natin ang Genesis 15. Pansinin kung sino ang nagtatakda kung sino ang matuwid. Kaya, tingnan natin kung sino ang siyang nagbabayad ng hatol dito. Tingnan ninyo, ito ang 144,000.

At sila'y umaawit ng awit ni Moises, ang lingkod ng Diyos, at ng awit ng Kordero, na nagsasabing, Dakila at kamangha-mangha ang iyong mga gawa, PANGINOON, Diyos na Makapangyarihan sa lahat; matuwid at totoo ang iyong mga lakad, Ikaw na Hari ng mga banal. (Pahayag 15:3)

Ipinahahayag ng 144,000 ang tunay na katarungan ng karakter ng Diyos. Maari bang, mga kapatid, na ang pumipigil sa pagkakabuo ng 144,000 ay isang maling pananaw tungkol sa katarungan. Tanging kapag nahayag na ang tunay na katarungan ng Diyos ay maaaring ipahayag ng 144,000 sa Diyos, "Matuwid at totoo ang iyong mga lakad." Ngunit hanggang hindi pa nila nakikita nang tama ang katarungan, hindi nila masasabi ang mga salitang ito. Hindi nila alam

kung ano ang katarungan ng Diyos, kaya hindi mabubuo ang 144,000. Ngunit tayo, mga kapatid, ay pinagkalooban ng isang napakahalagang mensahe. Ipinagkaloob ito sa atin. Pinangunahan ito ni Waggoner. Sinusuportahan ito ni Ellen White. Sinusuportahan din ito ni Jones. At ito ay ang katotohanan na tayo ang humingi ng sakripisyo ni Hesus, hindi ng Diyos. Napakagandang paghahayag ito. At ngayon, dahil sa gawaing kanilang nagawa, nakikita na natin ang kagandahan ng karakter ng Diyos. At maaari na nating basahin ang Bibliya at basahin ang lahat ng mga talatang nagpapakita na ang katarungan ay tunay na awa. Isang napakagandang bagay ito.

At ito ang mahalaga. Hindi tayo maaaring maging matuwid kung hindi natin alam kung ano ang katuwiran. At ang katuwiran ay katarungan. At ang katarungan ay awa. At ngayon, tayo ay papasok sa mensaheng ito. Isang napakagandang bagay ito.

Ngayon, pansinin na ang mga banal ang siyang nagbabanggit na ang Diyos ay matuwid at totoo. At kaya, ito ay nag-uugnay sa atin pabalik sa Genesis 15. Nais kong ipakita sa inyo ang isang napakawili-wiling bagay sa Genesis 15. Ngunit bago tayo pumunta doon, nais ko munang tumalon sa aklat ni Daniel at ikonekta ito sa aklat ni Daniel. Ngayon, pansinin ninyo ito. Ipinakita at pinaalala sa akin ni Pastor Ben ito. Alam ko na ang salita, ngunit nakalimutan ko na.

At sinabi niya sa akin, Hanggang sa dalawang libo't tatlong daang araw; pagkatapos noon ay **lilinisin** ang santuwaryo. (Daniel 8:14)

Ang salitang iyon ay H6663, *tsadaq* – pagkatapos ay ang santuwaryo ay magiging matuwid. At ang salitang ito sa Hebreo ay *niphil*, na nangangahulugang pasibo, na ibig sabihin, hindi aktibong nililinis ng Diyos ang santuwaryo sa pamamagitan ng pagpapalayas ng tao. Hindi, ito ay isang pasibong paglilinis ng santuwaryo, na nangangahulugang ang santuwaryo ay malilinis lamang ng mga banal sa pamamagitan ng pagpahayag na ang Diyos ay matuwid, na Siya ay gaya ni Hesus at ganap na maawain at mapagpala. At kapag ipinahayag natin ito tungkol sa Kanya at buong puso natin itong tinanggap, saka malilinis ang santuwaryo.

Kaya muli, ang paglilinis ng santuwaryo ay direktang kaugnay ng

katotohanan ng karakter ng Diyos. Ang paglilinis ng santuwaryo ay hindi maaaring maganap hangga't hindi natin tinitingnan ang mukha ni Hesus at sa pamamagitan Niya ang puso ng Diyos, at nakikita natin na ang katarungan ng Diyos ay palaging nagpapakita ng awa. Ito ang paglilinis ng santuwaryo.

At kapag nagkaroon na tayo ng ganitong pag-unawa, mapapansin natin sa Daniel kabanata 12, sinasabi rito na,

At ang mga marurunong ay magniningning gaya ng kaningningan ng kalangitan; [tuldok-kuwit, na nangangahulugang ang mga ito ang siyang] at ang mga umaakay sa marami **tungo sa katuwiran** [H6663] ay magiging gaya ng mga bituin magpakailanman. (Daniel 12:3)

At naroon ang salitang tsadaq. Kaya sino ang mga marurunong? Ang mga marurunong ay yaong mga umaakay sa marami tungo sa katuwiran. At paano nila inaakay ang marami tungo sa katuwiran? Ipinangaral nila ito at isinasabuhay para sa kanila ang karakter ng Diyos, ang katotohanan tungkol sa Kanyang karakter; ang Kanyang mahabaging karakter, ang pag-ibig (agape) ng Diyos na handang magtiis sa lahat ng bagay. Habang lalo nating pinagmamasdan ito, lalo rin tayong nananalangin para sa Espiritung iyon. Nang ako'y naglalakad kanina at nananalangin sa ating Ama, sinabi ko, "Ama, napakaganda ng Iyong likas. Ipinangako Mo kay Abraham na Ikaw ang kanyang dakilang gantimpala. Kaya naman alam ko na Ikaw din ang aking dakilang gantimpala, na ang Iyong karakter ang magiging aking karakter at gagawin Mo ito sa akin. At hinihiling ko ang Iyong Espiritu, Ama. Alam ko na bilang Iyong anak, kapag ako'y humihingi ng tinapay, hindi Mo ako pagkakaitan."

At ito ang pagtitiis ng mga banal, mga kapatid, na tayo'y magsumamo sa ating Ama para sa kagandahan ng Kanyang karakter. Alam na natin ngayon kung ano ito. Alam natin kung ano ang ating kailangan, ngunit kailangan nating magsumamo sa ating Ama at lumapit sa Kanya: umaga at gabi, umaga at gabi, tuwing Sabbath, bagong buwan, at mga araw ng kapistahan; na lumapit sa Kanya nang may pananampalataya, ang pananampalataya ni Hesus, na naniniwalang ibibigay Niya sa atin ang Kanyang karakter. Aalisin Niya mula sa atin

ang kaisipang naghahangad ng kaparusahan at paghihiganti. Siya lamang ang makagagawa nito, mga kapatid. Hindi natin kayang baguhin ang ating sarili. Mababago ba ng leopardo ang kanyang mga batik?

At oo, Kevin, ang pagtatagumpay laban sa kamatayan ay tuwirang kaugnay nito. Bakit hindi namamatay ang 144,000? Bakit sila binabago at inaakyat? Sapagkat hindi na sila naniniwala na ang Diyos ay Diyos ng kamatayan, kaya't nagtatagumpay sila laban sa kamatayan. Magkakaugnay ang lahat ng ito. Kaya sa Daniel 12, ang pag-akay sa marami tungo sa katuwiran, at ang ating mga mukha na nagniningning habang tayo'y nagpupunta sa iba't ibang lugar. Lahat ng ito ay kaugnay ng paglilinis ng santuwaryo na konektado sa karakter ng Diyos at sa kagandahan ng tunay na katarungan, na siyang pagpapakita ng awa. Kaya, bumalik tayo ngayon sa screen.

Sino ang marurunong? Sila yaong umaakay sa marami tungo sa katuwiran.

Ano ang ibig sabihin ng umakay tungo sa katuwiran.

Ituro at isabuhay ang katotohanan tungkol sa karakter ng Diyos na nahayag kay Hesus

At pansinin ninyo ang sinasabi rito sa Isaias 33:5

Bagaman ang PANGINOON ay dakila at naninirahan sa langit, gagawin Niya ang Jerusalem na tahanan ng katarungan at katuwiran. [H6666] (Isaias 33:5, NLT)

Ito ay isang napakagandang talata, ipinapakita nito na ang Jerusalem, na sumasagisag sa bayan ng Diyos, ay hindi magiging tahanan ng katarungan at katuwiran ng Diyos hangga't hindi dumarating ang mensahe tungkol sa katotohanan ng Kanyang magandang karakter, na Siya ay hindi isang maninira, at na ang kasalanan mismo ang magdadala ng sariling kabayaran nito.

Kaya, kapag pinagsama-sama natin ang lahat ng puntong ito, napagtanto natin sa pagbabasa ng Mensahe ng Unang Anghel na nang sabihin nito, "dumating na ang oras ng Kanyang paghuhukom,"

Na nagsasabi nang malakas, Matakot kayo sa Diyos at magbigay kayo ng kaluwalhatian sa Kanya; **sapagkat dumating na ang oras ng Kanyang paghuhukom:** at sambahin ninyo Siya na lumikha ng langit, ng lupa, ng dagat, at ng mga bukal ng tubig. (Pahayag 14:7)

Napapansin natin na ganito nga ang nangyayari sa wikang Ingles, hindi ko alam sa ibang mga wika, ngunit kapag tumunog ang unang anghel at sinabing, “dumating na ang oras ng Kanyang paghuhukom,” dahil sa maling pagkaunawa sa katarungan, ang sangkatauhan, lalo na sa ilang bahagi ng Adventismo, ay inisip na ang Diyos ang unang humahatol sa atin. Ngunit ang mga salitang ito sa Ingles, “dumating na ang oras ng Kanyang paghuhukom,” ay maaari ring maunawaan bilang tayo ang humahatol sa Diyos. At dito, mayroon akong sipi mula kay Waggoner. Muli, mayroon tayong patotoo ni E. J. Waggoner,

Ang karakter ng Diyos ay kasalukuyang sinusubok. Siya na tagapagparatang sa mga kapatid ay, higit sa lahat, tagapagparatang din sa Diyos. Siya ay isang sinungaling mula pa sa pasimula, at sa kanyang unang kasinungalingan sa lupa ay nagbigay siya ng maling patotoo laban sa Diyos. Sa kanyang mapanlinlang na paraan ng pagsasalita, sinabi niya sa babae, “Tunay bang sinabi ng Diyos na huwag kayong kakain mula sa alinmang puno sa halaman?” **Ang kanyang tanong ay naglalaman ng paratang ng di-makatarungang kapangyarihan at paniniil, at ito ay sadyang naglalayong magtanim ng pagdududa at kawalang-kasiyahan sa isipan ng babae.** E.J. Waggoner “Witnesses for God,” *General Conference Quarterly Bulletin* 2, March 6, 1897

Ang punto ko sa pagsangguni sa Pahayag 14:7 at sa katotohanang nagkaroon tayo ng pagbabago sa pagkaunawa kung sino ang humahatol kanino, ay na tayo pala ang humahatol sa Diyos. At, siyempre, tulad ng sinabi ni Hesus, kung paano ninyo ako hinahatulan, gayon din kayo hahatulan. Hahatulan kayo ayon sa sarili ninyong kaisipan ng katarungan, gaya ng sinasabi rin ni Ellen White tungkol kay Satanas.

Maaari kayang mailapat ito sa kuwento ni Abraham? At nais kong

pag-isipan natin ito nang maingat. Maaari kayang mali ang naging pagkaunawa natin sa binasa natin sa Genesis 15? Ito ang mahalagang punto. Umaasa ako na nauunawaan ninyo ito. Ngayon, pansinin natin at basahin ito nang mabuti.

At inilabas siya ng [Diyos] at sinabi, Tingnan mo ngayon ang langit at bilangin mo ang mga bituin, kung kaya mong bilangin ang mga ito: at sinabi pa Niya sa kanya, Ganyan kadami ang iyong magiging lahi. (Genesis 15:5)

Ngayon, kagagaling lang ni Abraham sa isang digmaan. Iniligtas niya ang kanyang pamangkin. Nakapatay siya ng maraming tao. At nakalabas na siya sa pangyayaring iyon. At pagkatapos ng pangyayaring ito, ipinangako sa kanya ng Diyos na ang kanyang mga anak ay magiging parang buhangin sa dagat. Siya ay mapagbigay sa kanya. Siya ay nagiging matuwid sa kanya dahil Siya ay nagpapakita sa kanya ng awa. Kaya, sino ang nagpapakita ng katuwiran dito? Sa pag-aalay kay Abraham, nang malaya mula sa pag-ibig ng Diyos, binibigyan Niya si Abraham ng ganap na pamana upang manahin ang buong mundo. Bakit dapat gawin ito ng Diyos? Dahil Siya ay matuwid, dahil Siya ay makatarungan. Iyon ang dahilan kung bakit Niya ito ginagawa. Ngayon, pansinin ang tugon.

At sumampalataya siya sa PANGINOON; at ito ay ibinilang sa kanya bilang katuwiran. (Genesis 15:6)

At siya ay sumampalataya (H539) sa PANGINOON (H3068); at ito ay ibinilang (H2803) sa kanya bilang katuwiran (H6666). (Genesis 15:6, kasama ang mga Strong's number ng salitang Hebreo)

Kaya muli, sa tekstong ito, maaari natin itong basahin sa dalawang paraan. Ibinibilang ba ng Diyos kay Abraham ang katuwiran? O si Abraham ba ang kumikilala sa Diyos bilang matuwid at makatarungan? Nauunawaan ba ninyo ang punto? Ngayon, malinaw sa Roma kabanata 4 na may bahagi kung saan ibinibilang ng Diyos si Abraham bilang matuwid. Ngunit ang mas malalim na punto ay ito: si Abraham ay tunay na kumikilala sa Diyos bilang matuwid.

Sumampalataya siya sa Panginoon at kinilala Niya Siya bilang matuwid. Sapagkat ang tanging paraan upang tunay na maniwala sa

Panginoon, (at pag-isipan natin ito sandali), ang tanging paraan upang maniwala na tayo ay Kanyang minamahal at ililigtas Niya tayo ay ang maunawaan na hindi Niya tayo sisirain; na Siya ay magpapakita ng awa at ibubuhos ang Kanyang habag sa atin, upang tayo, bilang mga anak ni Abraham, ay makilala ang Diyos bilang matuwid. At tulad ng sinasabi sa Pahayag 15:3, ang 144,000 ay nagpapahayag na ang Diyos ay matuwid: “Matuwid at tunay ang Iyong mga daan, O Hari ng mga banal.” At kapag ipinapahayag natin na ang Diyos ay matuwid at makatarungan, at na Siya ay hindi maninira, na tayo ay Kanyang minamahal at Siya ay maawain sa atin, tinatanggap natin ang hatol na ayon sa ating sariling pagkilala. At ito ang paraan kung paano natin napagtatagumpayan ang hayop at ang kanyang larawan. Nakikita ba ninyo ito? Napakaganda nito. Tunay na napakaganda.

Ngayon, bakit hindi nakita ng iglesiang Kristiyano sa tekstong ito sa Genesis 15 na si Abraham ay kinikilala mismo ang Diyos bilang matuwid? Gaya rin sa Pahayag 14:7, “dumating na ang oras ng Kanyang paghuhukom,” hindi natin nakita na tayo pala ang humahatol sa Diyos, at hindi rin natin nakita na si Abraham ay kinikilala ang Diyos bilang matuwid at makatarungan. At bakit ganito? Tatalakayin natin iyan. Ngunit sa maikling paliwanag, ito ay dahil sa huwad na sistema ng katarungan ni Satanas. Dahil sa ating sariling kaisipan ng katarungan, hindi natin itinuturing na makatarungan na bigyan ng Diyos si Abraham ng mga pagpapala, gayong siya ay makasalanan, nagsinungaling siya, pumatay siya, kinutya niya ang mga pangako ng Diyos, at marami pa siyang nagawang mali at pagkatapos ay bigla na lamang ibuhos ng Diyos sa kanya ang lahat ng Kanyang mga pagpapala. Para sa ating sariling pamantayan ng katarungan, hindi iyon makatarungan. Kaya naman, kapag sinasabi na “ibinilang ito sa kanya bilang katuwiran,” ang agad nating iniisip ay ang Diyos ang siyang nagbibilang kay Abraham bilang matuwid.

Ngunit sa katunayan, si Abraham ang kumikilala sa Diyos bilang matuwid at makatarungan, sapagkat kung hindi niya ito kinilala, hindi siya maniniwala sa Kanya. Sa halip, iisipin niyang paparusahan at papatayin siya ng Diyos, at na hindi siya karapat-dapat sa anumang pagpapala. Sana ay nauunawaan ninyo kung gaano kalaki ang

puntong ito na ating tinatalakay.

Ngayon, muli, kaninong katuwiran ba ito? Pumunta tayo sa screen.

Ngunit ngayon, **ang katuwiran ng Diyos** na hiwalay sa kautusan ay nahayag na, na pinatotohanan ng Kautusan at ng mga Propeta; maging **ang katuwiran ng Diyos** na sa pamamagitan ng pananampalataya kay Hesukristo ay para sa lahat at sumasa lahat ng sumasampalataya: sapagkat walang pagtatangi: Sapagkat ang lahat ay nagkasala at hindi nakaabot sa kaluwalhatian ng Diyos; at sila ay inaring-ganap nang libre sa pamamagitan ng Kanyang biyaya, sa pamamagitan ng pagtubos na nasa kay Kristo Hesus; na Siya ay itinakda ng Diyos bilang handog na pantubos sa pamamagitan ng pananampalataya sa Kanyang dugo,...

Kaya, kaninong katuwiran ito? Ito ay ang katuwiran ng Diyos. Paano nahayag ang katuwiran ng Diyos kay Abraham? Ipinangako Niya sa kanya ang buong mundo, kahit na ayon sa ating pamantayan, hindi siya karapat-dapat kahit sa kaunti nito. Ngunit sapagkat ang katarungan ng Diyos ay ang magpakita ng awa, Kanyang ipinagkaloob ito kay Abraham nang walang bayad. At bakit, mga kapatid, bakit Niya ito ginawa para kay Abraham? Sapagkat siya lamang ang taong handang maniwala sa Diyos sa buong lupa. Wala nang iba. Walang ibang handang maniwala sa Diyos. Siya lamang ang natatangi. Kaya siya ang pinili ng Diyos. Nais Niyang gawin ito para sa ating lahat. Ngunit si Abraham ay handang maniwala na gagawin ito ng Diyos para sa kanya dahil sa Kanyang kabutihan, at dahil sa Kanyang katuwiran.

Kaya, sa mga talatang ito, ito ay ang katuwiran ng Diyos, at ito ay pinatotohanan ng Kautusan at ng mga Propeta. Hindi ito nagmumula sa paggawa ng mga gawa ng kautusan. Ito ay nagmumula sa Diyos. At pagkatapos ay nagpapatuloy ang talata,

...**upang ipahayag ang Kanyang katuwiran** para sa kapatawaran ng mga kasalanang nagdaan, sa pamamagitan ng pagtitimpi ng Diyos; **upang ipahayag, sinasabi ko, sa panahong ito ang Kanyang katuwiran: upang Siya ay maging matuwid at Siya rin ang mag-aaring-ganap sa sinumang sumasampalataya kay**

Hesus. (Roma 3:21–26)

“Upang ipahayag ang Kanyang katuwiran,” ang katuwiran ng Diyos, ang katarungan ng Diyos, upang Siya ay maging matuwid. Paano? Sa pamamagitan ng pag-aaring matuwid sa sinumang sumasampalataya kay Hesus. Marami pa tayong maaaring talakayin dito tungkol sa kung paano Niya inaaring matuwid ang sinumang sumasampalataya kay Hesus. Ngunit hindi ko na ito tatalakayin ngayong gabi.

Ngunit nais kong isaalang-alang ninyo ngayon ang Genesis 15 batay sa kahulugan ng katarungan, sapagkat kung paano natin binabasa ang Genesis 15:6 ay nakasalalay sa kung paano natin nauunawaan ang katarungan.

At siya [si Abraham] ay sumampalataya sa PANGINOON; at ito ay ibinilang sa kanya bilang katuwiran/katarungan. (Genesis 15:6)

At pansinin ninyo ang aking sinasabi dito.

Kung ang katarungan ay nangangahulugang ang bawat kasalanan ay kailangang maparusahan, kung gayon hindi maaaring kilalanin ni Abraham ang Diyos bilang matuwid o makatarungan dahil lamang sa pagbibigay sa kanya ng pangako ng walang hanggang lahi, gayong kararating lamang niya mula sa pakikipaglaban kung saan maraming tao ang namatay habang inililigtas niya ang kanyang pamangkin na si Lot.

Ngunit kapag ang katarungan ay nangangahulugan ng pag-ibig, awa, kabutihan, at habag, kung gayon si Abraham ang kumikilala sa Diyos bilang makatarungan. At kapag tinanggap ni Abraham ang katotohanan tungkol sa matuwid na karakter ng Diyos, nagiging ganap ang pakikipagkasundo, at ang tao ay naipagkakasundo sa Diyos.

Hindi ko alam kung lubos ninyong nauunawaan ang bigat ng lahat ng kahulugan nito, ngunit pag-isipan ninyo ang mga implikasyon nito. Kinilala ni Abraham ang Diyos bilang matuwid sapagkat ito ang pinakapuso ng suliranin, mga kapatid, tayo ang nalayo sa Diyos. Tayo ang kailangang magpahayag na Siya ay matuwid, sapagkat ang ating likas na puso ay laban sa Kanya. At kapag ipinahayag natin na Siya ay

matuwid, nagaganap ang pakikipagkasundo. Sapagkat ang likas na tao ay laban sa Diyos, hindi ito nagpapasakop sa kautusan o karakter ng Diyos, at sa katunayan, hindi nito kayang gawin iyon. Ngunit kapag nakita natin ang katuwiran ng Diyos at ipinahayag nating Siya ay matuwid, gaya ng pagkilala ni Abraham sa Diyos bilang matuwid, kung gayon ang lahat ng ipinagkaloob natin sa Diyos ay malayang minamana rin natin. Bago tayo maibilang ng Diyos na matuwid, kailangan muna nating kilalanin Siya bilang matuwid. At ang tanging paraan upang magawa natin ito ay ang tumingin sa mukha ni Hesukristo at makita ang awa ng Diyos na nahayag sa Kanya. At pagkatapos, bilang mga anak ni Abraham, tayo rin, kasama ni Abraham, ay magpapahayag na ang Diyos ay matuwid.

Umaasa ako na napagdurugtong-dugtong ninyo ang mga puntong ito, mga kapatid. Habang inihahanda ko ang paksang ito, noong umagang iyon na pinag-aaralan ko ang materyal na ito, makalipas lamang ang isang oras ay nagkaroon ng lindol na may lakas na 5.6 magnitude, mga 35 kilometro mula sa aking tahanan. May kaugnayan kaya ito? Ang pinakamalapit na bayan sa pinangyarihan ng sentro ng lindol ay isang maliit na nayon na nasa 35 kilometro mula rito, at ang pangalan nito ay Black Snake. Doon nagmula ang lindol, sapagkat ang ating ipinapahayag ay naglalantad sa Black Snake. Inilalantad nito ang huwad na sistema ng katarungan, at ipinapakita natin ang tunay na katuwiran. Nakikita natin na nasa atin ang pagpapasya kung paano natin kikilalanin at hahatulan.....

Oo, Torsten, ito ay mas malalim na antas ng prinsipyo ng salamin, hindi ba? Mga lindol sa iba't ibang lugar! Ang buong Bibliya ay tila nabaligtad ang pagkaunawa, sapagkat bumabalik tayo mismo sa pinakapuso ng pananampalatayang Abrahamiko na kinilala ni Abraham ang Diyos bilang matuwid. Talagang nababago nito ang buong pananaw. Ako ay halos mawalan ng salita.

Ngunit ganap itong tumutugma sa katotohanang “ang Diyos ay magtatagumpay kapag Siya ay hinatulan.” Tayo ang may pagkapoot at pagiging laban sa Diyos, mga kapatid. Tayo ang kailangang magtagumpay laban sa pagkapoot na ito at kilalanin ang Diyos bilang tunay na matuwid at maawain, at tigilan na ang pagtawag sa Kanya

na maninira. Tigilan na natin ang pag-uugnay sa Kanya ng pagkawasak at paglipol ng mga bansa. Kapag ginagawa natin ang mga bagay na ito, ipinapakita natin ang pagkapoot laban sa Diyos.

Ako ay lubhang nagagalak sa napakagandang katotohanang ito. Nakikita ko na ngayon ang malinaw na kaugnayan nito sa paglilinis ng santuwaryo. Ang mga banal ay nagsusuot ng katuwiran at ipinapahayag na ang Diyos ay matuwid. Ang ating mga mukha ay nagniningning habang tayo'y nagpupunta sa iba't ibang lugar, na ipinapahayag ang mensahe ng katarungan sa pamamagitan ng pananampalataya. Napakaganda nitong mensahe. Ang buo kong pagkatao ay tila umaapaw sa kagalakan. Kinailangan kong pumasok dito, umupo, at ibahagi ito sa inyo. Kung nakatayo ako roon sa labas, marahil ay napasigaw na ako sa sobrang pananabik. Ngunit sinabi ko sa sarili ko, Hindi, mas mabuting huwag akong sumigaw. Kailangan kong manatiling kalmado. Talagang labis lamang ang aking kagalakan sa napakagandang katotohanang ito.

Kaya, kung tayo ay mga anak ni Abraham, kikilalanin natin ang ating Ama bilang matuwid, gaya ng pagkilala ni Abraham sa Diyos bilang matuwid at makatarungan. At, mga kapatid, pitong taon na ang nakalipas, noong 2018, nagkaroon tayo ng pagkaunawa na may huwad na katarungan at may tunay na katarungan, at na si Satanas ang nagsabing ang bawat kasalanan ay kailangang maparusahan. Dumating sa atin ang pagkaunawang iyon pitong taon na ang nakalipas. Ngayon, nakikita natin ang katuparan nito sa paghuhukom, sa paglilinis ng santuwaryo, sa pagbabayad-sala, sa mga huling pangyayari, at sa 144,000. At ang lahat ng ito ay kaugnay ng tunay na katarungan ng Diyos. Ito na iyon, mga kapatid. Ito ang mensahe. Ang isang bagay na kailangan natin ngayon ay ang maipakita ang katarungang ito sa ating buhay. Ipinapangaral natin ito, ngunit alam nating lahat na ang ating ipinapangaral at ang paraan ng ating pamumuhay ay hindi maaaring paghiwalayin. At isang napakapagpakumbabang bagay para sa akin ang ipangaral ang mensaheng ito habang nakikita ko pa rin sa aking sariling buhay ang kakulangan ng pagkakatugma sa pagitan ng awa at katarungan. Ngunit, mga kapatid, inialay ko ang aking sarili sa aking Ama.

Nananalangin ako sa Kanya. Ipinakita Niya sa akin, “Adrian, hindi mo ito kayang gawin.” At nakikita kong totoo iyon. Hindi ko kayang baguhin ang aking sarili. Ngunit kilala ko ang karakter ng aking Ama. Siya ang aking dakila at sapat na gantimpala.

At ngayon, mga kapatid, habang papalapit tayo sa Tabernakulo, hihiling tayo sa ating Ama nang may pananampalataya sa katarungan ng Diyos na ibigay Niya sa atin ang Espiritung ito, upang ang agwat sa pagitan ng ating karanasan at ng ating ipinapahayag ay magtagpo at magkaisa. Gagawin Niya ito. Nasa tabi tayo ng Dagat na Pula, mga kapatid. Narito tayo mismo sa harap ng Dagat na Pula. Ang mga Egipcio ay mabilis na lumalapit sa atin. Wala tayong makitang daan patungo sa kabilang panig. Ngunit tumayo kayong matatag at tingnan ninyo ang pagliligtas ng ating Diyos. Dadalhin Niya tayo sa kabila. Ibubuhos Niya ang Kanyang Espiritu sa atin. Ngunit ang paghahanda upang matanggap ito ay ang pananampalataya; na gawin natin ang ginawa ni Abraham, at kilalanin natin ang Diyos bilang matuwid. At paano natin kikilalanin ang Diyos bilang matuwid? Sa pamamagitan ni “Hesukristo na Matuwid.” (1 Juan 2:1). Siya ang katuwiran at katarungan ng Diyos.

Mga kapatid, hindi magtatagal at mapupuspos tayo ng Espiritung ito, at ang buong mundo ay mayayanig at gagalaw dahil sa katotohanang ito. Alam ko ito. Pinaniniwalaan ko ito. At tulad ng sinasabi rito, maaari nating ilagay ang ating sariling pangalan doon, mga kapatid: “At si Adrian ay sumampalataya sa Panginoon, at kinilala niya Siya bilang matuwid at makatarungan.” Ilagay ninyo ang inyong pangalan doon. Kilalanin natin ang ating Ama bilang makatarungan, sa pamamagitan ng katuwiran at katarungan ni Hesus. At pagkatapos, mababago ang buong mundong ito, at marami tayong maaakay tungo sa katuwiran. Tulad ng sinasabi sa *The Great Controversy*, pahina 612, tayo ay magpupunta sa iba’t ibang lugar na may nagniningning na mga mukha, dala-dala ang mensahe, ang mensahe ng katarungan ng ating Ama, ang tunay na katarungan ng Diyos, na itinago ni Satanas sa loob ng 6,000 taon. Ngunit hindi na ngayon, mga kapatid; tapos na ang panahong iyon.

Siyempre, tayong lahat ay sinusubok, at si Satanas ay bumubulong sa ating mga tainga na tayo ay walang kabuluhan. Ngunit hindi mahalaga, mga kapatid, gaano man natin iniisip na tayo ay hindi karapat-dapat. Ang katarungan ng Diyos ay laging nagpapakita ng awa sa atin. Kapag pinaniwalaan ninyo ito, magtatagumpay kayo; mananaig kayo basta't mahigpit ninyong panghahawakan ang katotohanang ito. Ito ang pananampalataya ni Abraham.

At inuulit ko itong muli para sa inyo. Kinilala ni Abraham ang Diyos bilang matuwid sa pagbibigay sa kanya ng mana ng buong mundong ito. Makisama tayo kay Abraham at kilalanin natin ang Diyos bilang matuwid, upang kasama ng ating Ama ay matapos na ang tagpong ito ng paghihirap at kalungkutan.

Hindi na ako magpapatuloy pa. Sa palagay ko ay sapat na ang aking naipahayag tungkol dito. Ngunit muli, ito ay isang mas malalim na antas ng pagkaunawa; tayo ay pumapasok sa susunod na antas. At ang ginagawa lamang natin ay pinagdurugtong-dugtong ang mga puntong nakita na natin noon, at ito lamang ang susunod na lohikal na hakbang sa mga bagay na ating ipinapahayag.

Kaya, maraming salamat sa inyo, mga kapatid, sa inyong pakikinig. Salamat sa paglalakad kasama ko sa paglalakbay na ito. Sa tuwing nakikita ko ang bawat isa sa inyong mga pangalan, napupuno ng kagalakan ang aking puso, "Napakaganda, kasama ko sila. Narito ang pamilya." Tayo ay parang isang kawan na nakakalat sa iba't ibang panig ng mundo, ngunit hindi magtatagal ay mararamdaman ng buong mundo ang pagyanig ng katotohanang ito, at tayo ay matitipon sa paligid ng trono ng ating Ama sa lalong madaling panahon. Hindi na ito malayo. Maaaring iniisip pa rin natin na ang mga pangyayaring ito ay matagal pa bago mangyari. Hindi, mga kapatid, tayo ay nasa mismong hangganan na nito. Kaya panghawakan natin ang awa ng ating Ama, sumampalataya tayo sa Panginoon nating Diyos, at kilalanin natin Siya bilang matuwid.

Kaya, lumuhod tayo, mga kapatid, at makipag-usap tayo sa ating Ama.

Panalangin:

Minamahal naming Ama, napakaganda, napakaganda ng pag-aaral na

ito tungkol sa Iyong katarungan, na siyang awa, ang paglingap sa mga ulila at mga balo, ang pag-aangat sa kanila, at ang pagsasabi sa kanila tungkol sa pag-ibig ng Ama. Ito ang tunay na katarungan. Ang pagiging maawain ay katarungan. Ang matiising pagdadala sa mga kamalian at kawalang-katarungan ng iba ay katarungan. At ito ang katuwiran. At ito ang kahulugan ng pagiging matuwid sa pamamagitan ng pananampalataya.

Ama, ang aking likas na pagkatao ay naghahangad ng paghuhukom at paghatol sa iba. Kaya, sa pamamagitan ng pananampalataya, pinanghahawakan ko ang Iyong katarungan. At iyan ang katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya. Tumingin ako kay Hesus. Nakikita ko ang kagandahan ng Kanyang karakter. Naniniwala ako na ito ang tunay Mong pagkatao, at pinanghahawakan ko ito. At naniniwala ako na ilalagay Mo ito sa aking puso. Ilalagay Mo rin ito sa puso ng aking mga kapatid. At kami ay magiging matuwid sa pamamagitan ng pananampalataya, hindi lamang isang kathang-isip na pagpapahayag na kami ay ibinibilang Mong matuwid habang kami ay marumi pa rin at nananatiling naniniwala sa isang diyos na humahatol at naninira. Hindi. Kundi kami ay mapupuspos ng Espiritung gumagawang matuwid sa amin, gaya ng Siya ay matuwid.

Salamat sa pakikinig sa panalangin ito. Salamat sa bawat isa sa aking mga kapatid. Nawa'y magkaroon sila ng pag-asa. Nawa'y magkaroon sila ng tiwala. At nawa'y tayong lahat, kasama ni Abraham, ay kilalanin ang Diyos bilang matuwid sa pagbibigay sa atin ng isang mana magpakailanman. At pinasasalamatan ko ito sa pangalan ni Hesus. Amen.

Mga Karagdagang Puna:

Maraming salamat sa inyong lahat. Napakaganda ng aking pakikisama sa inyo. Inaasahan kong muli kayong makakasama sa susunod na pagkakataon. At muli, mga kapatid, hindi ko sapat na maipapahayag kung gaano ito kahalaga. Sa katunayan, tatapusin ko muna ito sa dalawang bagay na nais ko pang ibahagi sa inyo bago ako magpaalam.

Noong nakaraang linggo, binabasa namin ni Lorelle ang ilang bahagi

ng talambuhay ni Ellen White, at siya ay naglalahad tungkol sa Sabbath. At ako ay nakadama ng paninindigan sapagkat sinasabi sa Espiritu ng Propesiya na dapat nating maingat na bantayan ang mga hangganan ng Sabbath. Ibig sabihin nito, sa oras bago magsimula ang Sabbath, dapat ay handa na tayo at hindi na natin isinasabay pa ang paghahanda mismo sa pagpasok ng Sabbath. Sa halip, dapat ay nakahanda na tayo sa loob ng oras bago ito magsimula.

At iniuugnay ko ito sa kuwento ni Noe, na naaalala kong nabasa ko sa isang akda, at sa palagay ko ay mula ito sa mga sulat na Tsino, na ang Sabbath ay panahon kung kailan tayo ay nagbibihis ng malilinis na kasuotan, nagsusuot ng bagong damit, at naghahanda. Kaya noong nakaraang linggo, kami ng aking asawa ay handa na mga kalahating oras bago magsimula ang Sabbath. Kami ay nakaligo na at nakapaghanda na. Alam ko na ang iba sa inyo ay may mga trabaho, ngunit para sa mga may kakayahan, sinasabi ko lamang para sa mga may pagkakataon, kung maaari ninyong maingat na bantayan ang mga hangganan ng Sabbath, sa oras na papalapit ito, ay manalangin tayo para sa katuwirang ito. Kapansin-pansin na kami ni Lorelle ay handa na nang hindi bababa sa kalahating oras bago ang Sabbath. Kasabay nito, si Daniel Bernhardt at ang kanyang asawa ay dumaan sa kaparehong karanasan namin, at sila ay handa na rin nang hanggang isang oras bago magsimula ang Sabbath. Handa na sila para sa Sabbath, at hindi pa nila ito nagagawa noon, at matagal na rin naming hindi ito nagagawa. Ngunit sa iisang Sabbath na iyon, pareho kaming nakadama ng paninindigan, maging handa nang maaga. Bantayan natin ang mga hangganan ng Sabbath.

Kaya, nais kong magpadala ng mensahe sa inyong lahat, maghanda tayo para sa Sabbath, hindi sa pamamagitan ng takot o pagkabalisa, kundi nang may malaking kagalakan. Huwag nating ipagpatuloy ang trabaho hanggang sa huling dalawang minuto bago lumubog ang araw. Basahin natin ang Espiritu ng Propesiya. Sinasabi nito na sa oras na iyon, sa loob ng oras na papalapit sa Sabbath, magbasa at mag-aral tayo ng ating mga Bibliya; maligo, maging malinis, at maghanda, upang sa paglubog ng araw ay tayo ay nasa kapayapaan at handang tumanggap. Naniniwala ako na may mensahe ang ating Ama na ipinapadala sa atin.

Huwag nating hatulan ang sinuman, sapagkat ang ating Ama ay hindi humahatol sa sinumang nahihirapan o patuloy na nagsusumikap. Walang paghatol, kundi ito ay panawagan upang lalo pang palalimin ang ating karanasan sa Sabbath. Naniniwala ako na sa pamamagitan ng karanasan namin ni Lorelle, at nina Daniel at Marlise, ay may mensaheng ipinapadala sa atin ang Diyos. Kaya naman, idinadalangin ko sa inyong lahat na gawin ninyo ang lahat ng inyong makakaya upang makapaghanda para sa Sabbath, upang kayo ay maging handa nang hindi bababa sa kalahating oras hanggang isang oras bago ito magsimula, na ang lahat ay naihanda na, kayo ay nakaligo, malinis, at handa na para sa Sabbath, habang nananalangin at nag-aaral ng Salita ng Diyos. Kung maaari ko lamang kayong hikayatin na lumapit sa Ama at hilingin sa Kanya na tulungan kayong gawin ito, naniniwala ako na tayo ay pagpapalain. Naniniwala rin ako na ito ay mensaheng ipinapadala ng ating Ama sa atin sa panahong ito, sapagkat nais Niya tayong ihanda para sa masaganang pagbubuhos ng Banal na Espiritu. Kaya, para sa Sabbath, kailangan nating gawin ito.

Oo, Adam, ito ay araw ng paghahanda. Nais nating maging handa, at hindi natin nais umabot pa sa huling mga minuto. Nais nating maging handa nang hindi bababa sa isang oras bago, o kahit kalahating oras hanggang isang oras bago. Nais nating maging ganap na handa.

Nais ko ring bigyang-diin sa inyo na kapag dumating tayo sa Araw ng Pagbabayad-sala, paalala lamang na ang Araw ng Pagtubos, na Oktubre 3, ay isang Sabbath. Kaya sa Oktubre 3, na sa taong ito ay tumapat sa Biyernes, at Oktubre 4, magkakaroon tayo ng dalawang magkasunod na Sabbath. Maaari ko bang hilingin sa inyo na tandaan ang Oktubre 3, Biyernes, bilang isang Sabbath, at maingat na bantayan ang mga hangganan ng araw na ito. Maging masigasig tayo sa pananalangin. Nais nating patuloy na manalangin mula sa unang araw hanggang sa ikasampung araw, mula sa Pista ng mga Trumpeta, at taimtim na magsumamo sa ating Ama.

Siyempre, ang unang araw ng mga Tabernakulo at ang huling araw ng mga Tabernakulo ay tinatawag ding Sabbath. Pahalagahan natin ang mga oras na ito ng Sabbath. Gugulin natin ang mas maraming oras sa pananalangin, pag-awit ng papuri, pagpupuri, panalangin, pag-aaral

ng Bibliya, pakikisama sa isa't isa, at pagtutuon ng ating pansin sa ating Ama.

At muli, nais kong bigyang-diin na isara natin ang lahat ng media. Itigil natin ang lahat ng ganitong uri ng impluwensya. Alalahanin natin ang mga salita ni Pablo, "ang anumang bagay na kaibig-ibig," sapagkat wala namang tunay na kaibig-ibig sa balita. "Ang anumang bagay na totoo," sapagkat kadalasan ay wala nang ganap na katotohanan dito o ito ay binabaluktot at ipinapakita sa paraang hindi tapat. "Ang anumang may mabuting ulat," sapagkat wala ring tunay na mabuting ulat sa media. Iwanan natin ang X, iwanan natin ang Facebook, at ang iba pang katulad na mga platform at sanggunian. Tayong lahat ay patuloy na nakikipaglaban sa mga ito. Alam natin ang mga larawan at imaheng lumalabas tungkol sa kasamaan ng tao. Iwasan natin ang mga ito. At maghanda tayo para sa Pista ng mga Trumpeta, Araw ng Pagbabayad-sala, at Pista ng mga Tabernakulo. Naniniwala ako na nais tayong pagpalain ng Panginoon. Buksan natin ang ating mga puso upang tanggapin ang ganap na katarungan ng ating Ama, ang ganap na katuwiran ng ating Ama.

Kailangan nating isara ang ating sarili sa mundo at huwag itong hayaang makaapekto sa ating pag-iisip; upang lumakad kasama si Hesus sa umaga at sa gabi. Pinapahalagahan ko ang oras ngayon sa pagitan ng ikalawa at ikatlo ng hapon. Ako ay nasa kalagayang may pagkakataong makapaglakad, at sa paglalakad na iyon ay kasama ko ang aking Ama, at kailangan kong makipag-usap sa Kanya. Kailangan ko Siyang ipanalangin at patuloy na ipanalangin kayong lahat, at ipanalangin na tayo ay maihanda para sa pagbubuhos ng Banal na Espiritu. At maniwala na malapit nang maganap ang malalaking pagbabago, na ang mga anak na lalaki at babae ng Diyos ay malapit nang maihayag sa sanlibutan, at na kayo, mga kapatid, ay tinawag upang maging bahagi ng 144,000. At na sa lalong madaling panahon, sa lalong madaling panahon, ang pagdurusa ng ating Ama ay magwawakas. At iyon ang pinaka-nagpapabigat sa aking puso, na ang pagdurusa ng ating Ama, ang pagdurusa ni Hesus, ay magtatapos, at ang Kaniyang tunay na katarungan ay mahahayag, at ating kikilalanin Siya bilang matuwid.

Kaya, sa palagay ko ay nakapanalangin na ako kanina, ngunit nais ko pang manalangin muli. Tapusin natin ito sa isang panalangin.

Pagtatapos na Panalangin:

Ama, muli akong lubos na nagagalak na makaluhod sa Iyong harapan, at ako ay labis na nasasabik sa mga katotohanang aming natututuhan. Bilang isang maliit na bata, ako ay maaaring lumapit sa Iyo nang may kagalakan, at pinasasalamatan Kita sa mga kapatid na Iyong ibinigay sa akin mula sa sanlibutan, upang sila rin ay maging mga saksi sa katotohanang ito, at upang sa lalong madaling panahon ang aming mga mukha ay magliwanag habang kami ay nagpupunta sa iba't ibang lugar upang dalhin ang mensaheng ito.

Salamat sa kagandahan ng Iyong karakter. Salamat sa pagtutulong Mo sa amin upang pagdugtungin ang mga pahayag na ito. Salamat sapagkat ipinapakita Mo sa amin kung paano lilinisin ang Santuwaryo at kung paanong darating ang wakas, at kung paano namin Ikaw kikilalaning matuwid. Gaya ni Abraham, Ikaw ay kikilalanin naming matuwid, at dahil dito, maaari Mo rin kaming kilalaning matuwid, sapagkat kinikilala Ka naming matuwid.

Salamat sa pakikinig sa panalanging ito. Tulungan Mo po kami sa aming pangingilin ng Sabbath, Ama. Ang ilan sa amin ay nahihirapan. Tulungan Mo kaming ayusin ang lahat ng dapat ayusin upang kami ay maging handa nang isang oras bago ito magsimula, o hanggang isang oras bago, at upang magamit namin ang oras na papasok sa Sabbath sa panalangin hangga't maaari, at kahit man lamang ay manatili sa isang kalagayang mapanalanginin ang aming pag-iisip. At pinasasalamatan ko ito sa pangalan ni Hesus. Amen.

KATARUNGAN SA PAMAMAGITAN NG PANANAMPALATAYA

Si Abraham ang ama ng mga tapat, ang patriarka na nagniningning bilang liwanag sa usapin ng pananampalataya. Sa Genesis 15, pinalalakas ng Diyos ang loob ni Abraham na huwag matakot sapagkat ang Diyos Mismo ang kanyang gantimpala. Pagkatapos, sinabi ng Diyos kay Abraham na ang kanyang mga lahi ay magiging kasindami ng mga bituin sa langit. Pagkatapos ay itinala ng Bibliya ang mga sumunod na pangyayari

At siya ay sumampalataya kay Jehova, at ito ay ibinilang sa kanya – bilang katuwiran. Genesis 15:6, YLT

Ang salitang isinalin sa Ingles na Katuwiran ay isinasalin bilang hustisya sa mga wikang tulad ng Kastila. Ang tanong ay, sino ang kumikilala kanino bilang matuwid o makatarungan. Ang Diyos ba ang kumikilala kay Abraham bilang matuwid, o si Abraham ba ang kumikilala sa Diyos bilang matuwid o makatarungan?

Ang sagot ay nakasalalay sa iyong kahulugan ng katarungan. Kung ang katarungan ay ang mahigpit na pagpapatupad ng kautusan na nangangailangan , kung gayon ang inilalarawang kilos ay hindi maaaring iugnay sa Diyos, kundi sa Diyos na itinuturing si Abraham na matuwid sa pamamagitan ng Kanyang pag-ibig. Ngunit kung ang katarungan o katuwiran ay binibigyang-kahulugan bilang awa at kabutihan sa mahihirap, gaya ng madalas na ipinapakita sa Kasulatan, kung gayon tunay na maaaring kilalanin ni Abraham ang Diyos bilang makatarungan. At ito mismo ang ipinahahayag ng mga banal sa Aklat ng Pahayag:

Inaawit nila ang awit ni Moises, na lingkod ng Diyos, at ang awit ng Kordero, na nagsasabi: “Dakila at kamangha-mangha *ang* Iyong mga gawa, Panginoong Diyos na Makapangyarihan sa lahat! Matuwid at totoo *ang* Iyong mga daan, O Hari ng mga banal! Pahayag 15:3

Kapag kinikilala ng bayan ng Diyos ang Diyos bilang matuwid sa Kanyang awa, ang kanilang paghatol sa katarungan ng Diyos ay ibinabalik sa kanila, sapagkat kung paano tayo humahatol, gayon din tayo hahatulan.